

Nr 164.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1937 kl. 2 e. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om en statlig busslinje
Älvsbyn—Kåbdalis.*

(4:e avd.)

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 391, har herr *J. Johansson* i Tväråselet m. fl. hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt låta verkställa utredning och för riksdagen framlägga förslag härom att, i likhet med vad förhållandet är mellan Övertorneå—Pajala, en statens busslinje inrättas mellan Älvsbyn—Kåbdalis.

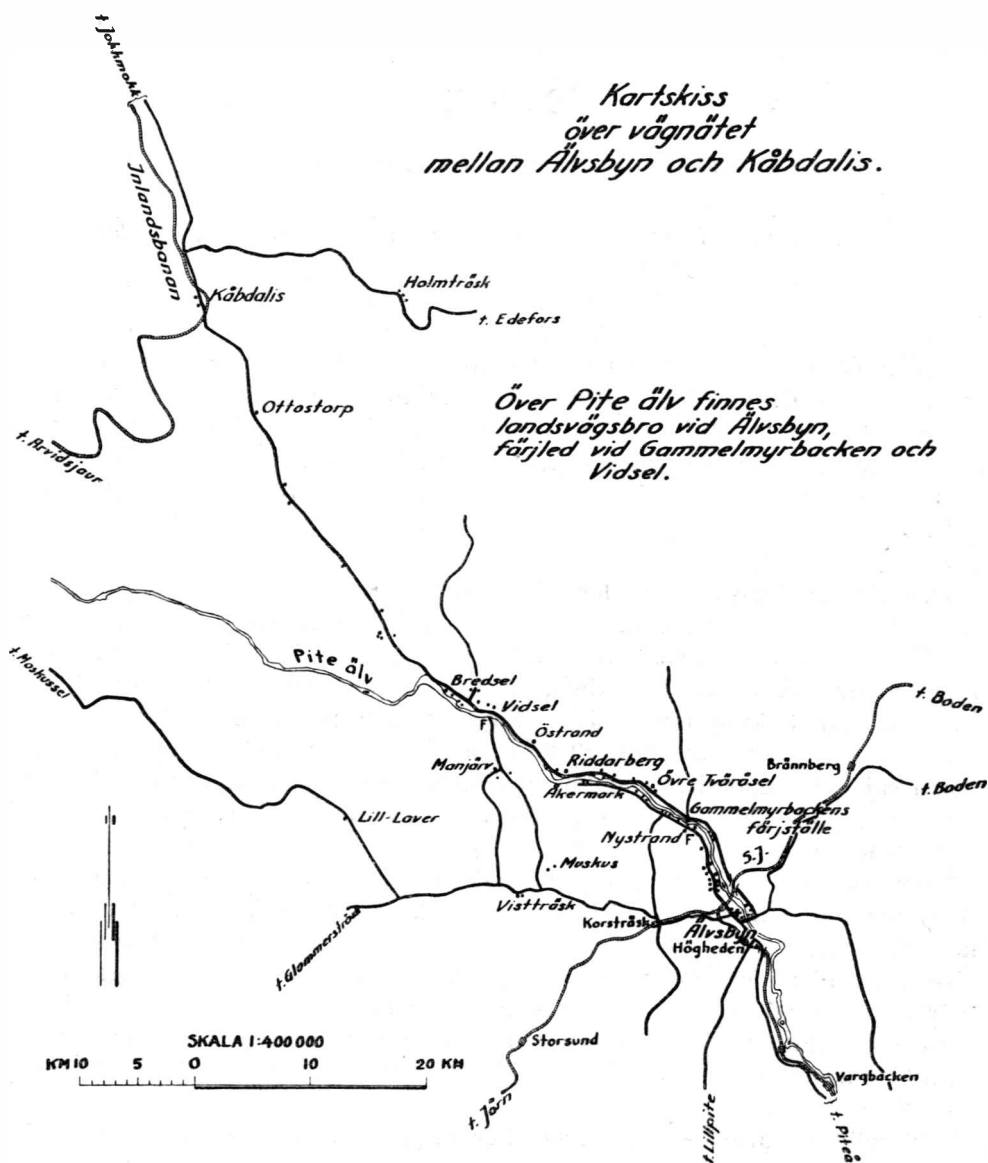
Den statliga busslinje utefter Pite älvdal, varom utredning här begäres, skulle i sin sträckning mellan Älvsbyns järnvägsstation vid norra stambanan och Kåbdalis vid inlandsbanan få en längd av 78 km. Den skulle ersätta eller komplettera två redan befintliga, dagliga genomgående busslinjer. Från Älvsbyn räknat skulle linjen till en början framgå på Pite älvs södra sida till Gammelmyrbackens färjställe (9 km. från Älvsbyn) samt därefter på älvens norra sida till Kåbdalis. I motionen framhålles dessutom angelägenheten av att nyssnämnda färjläge ersattes av en bro för en angiven kostnad av 150,000—200,000 kronor.

Utskottet.

Betydelsen av goda samfärdsförbindelser mellan inlandsbanan och norra stambanan — i huvudsak följande de vid kuststäderna utmynnande gamla handelsvägarna med däromkring befintliga mera livliga bebyggelse — bör visserligen ej underskattas. I sådant syfte hava också redan anlagts vissa tvärbanor, nämligen söderifrån räknat, tvärbanorna Forsmo—Hoting, Hällnäs—Storuman och Jörn—Arvidsjaur. Det närmaste motivet härför har varit att upprätthålla det naturliga sambandet mellan områdena kring inlandsbanan och kustområdena.

Vid tidigare järnvägsutredningar har dock ingen tvärbaneanläggning genom Pite älvdal ansetts påkallad. Genom de redan befintliga bussförbindelserna utmed Pite älv synes också trafikbehoven jämförelsevis väl tillgodosedda. En från järnvägsstyrelsen i detta avseende införskaffad utredning utvisar sålunda att för närvarande reguljär trafik å landsvägen mellan Älvsby och Kåbdalis pågår i följande utsträckning:

Linjesträcka	Antal turer per dag i vardera riktningen.
1) Älvsby—Kåbdalis—(Jokkmokk)	1
2) Älvsby—Kåbdalis—(Kitajaure)	1

Linjesträcka

Antal turer per
dag i vardera
riktningen.

3) Älvsby—Bredsel	2
4) (Åkermark)—Nystrand—Älvsby	1 ¹

Å linjerna 1—3 upprätthålles persontrafiken med omnibusar, tillhopa 6 st. tillhöriga två trafikutövare, varemot linje 4 trafikeras med en sjuitsig per-

¹ Mån-, ons- och lördagar.

sonbil tillhörig annan tillståndshavare. Till linjerna 1—3 höra sammanlagt 5 godssläpvnagar med en samlad lastkapacitet av över 4,000 kg. Enligt järnvägsstyrelsens omdöme kunna dessa förbindelser ej anses otillräckliga och ej heller synas de tillämpade avgifterna giva anledning till befogad anmärkning. Inrättandet av en statens järnvägars busslinje skulle med all sannolikhet förutsätta inlösen av de nu befintliga privata trafikföretagen, vartill, enligt uppgift från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, kommer det sannolika behovet av vägförstärkningar.

Vad angår färjeförbindelsen med Gammelmyrbacken medför denna tvivelsutan, såsom för övrigt ofta är fallet med dylika förbindelser i Norrland och även annorstädes, olägenheter för landsvägstrafiken. Under vissa tider vår och höst måste färjetrafiken emellanåt inställas på grund av ishinder. Under sommarmånaderna medför också den livliga timmerflottningen svårt avbräck. Då färjeleden ej är användbar, kan dock trafiken — med en vägförlängning på cirka 5 km. — ledas över landsvägsbron nere vid Älvsbyn samt vidare utmed en nyanlagd 15 km. lång väg mellan Älvsbyn och Gammelmyrbackens färjställe på älvens norra sida. Överhuvud torde frågan om färjeförbindelsens ersättande av en bro vara en angelägenhet, till vilken vederbörande länsstyrelse i första hand har att taga ställning.

Utskottet, som med hänsyn till sålunda vunna upplysningar ej kan finna erforderligt med att från riksdagens sida hänvändelse sker till Kungl. Maj:t i frågan, får hemställa,

att förevarande motion II: 391 ej må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 maj 1937.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 163.
